

Kopie

Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van

~~PRODHSTIA~~
Beroep in cassatie

door
dd. 03.06.2021

en
Bij arrest van het Hof van Cassatie
dat. 16.08.2021 (m)
werden de cassatieberoepen
niet toelaatbaar verklaard

Arrestnummer C1772 / 2021
Repertoriumnummer 2021 / 1834
Datum van uitspraak 21 mei 2021
Notitienummer griffie 2020/NT/388 - -
Notitienummer parket-generaal

03.09.2021

griffier

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002145760-0001-0033-01-01-1

Not.nr. OU.64.H1.000054/17

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van

1. nr.

geboren te op
wonende te
in eigen naam en namens de minderjarige zoon (°),
- burgerlijke partij -

2. nr.

geboren te op
wonende te
in eigen naam en namens de minderjarige zoon (°),
- burgerlijke partij -

3. nr.

geboren te op
wonende te
- burgerlijke partij -

4. nr.

geboren te
wonende te
- burgerlijke partij -

5. nr.

geboren te op
wonende te
- burgerlijke partij -

6. nr.

geboren te op
wonende te
- burgerlijke partij -

7. nr.

geboren te op
wonende te
in eigen naam en namens de minderjarige kinderen
(°), (°) en ()
- burgerlijke partij -

8. nr.

geboren te op
wonende te
in eigen naam en namens de minderjarige kinderen
(°), (°) en ()
- burgerlijke partij -

9. nr.

geboren te op
wonende te
in eigen naam en namens de minderjarige kinderen
(° , (°) en
(°)
- burgerlijke partij -

10. nr.

geboren te
wonende te
in eigen naam en namens de minderjarige kinderen
(°), (°) en
(°)
- burgerlijke partij -

11. nr.

geboren te op
wonende te
- burgerlijke partij -

12. nr.

geboren te op
wonende te

- burgerlijke partij -

13. nr.

geboren te op
wonende te
in eigen naam en namens de minderjarige dochter
(),
- burgerlijke partij -

14. nr.

geboren te op
wonende te
in eigen naam en namens de minderjarige dochter
(),
- burgerlijke partij -

15. nr.

geboren te op
wonende te
- burgerlijke partij -

16. nr.

geboren te op
wonende te
- burgerlijke partij -

17. nr.

geboren te op
wonende te
- burgerlijke partij -

18. nr.

geboren te op
wonende te
- burgerlijke partij -

19. nr.

geboren te op

wonende te
- burgerlijke partij -

20. nr.

geboren te op
wonende te
- burgerlijke partij -

21. nr.

geboren te op
wonende te
- burgerlijke partij -

22. nr.

geboren te op
wonende te
- burgerlijke partij -

23. nr.

geboren te op
wonende te
- burgerlijke partij -

24. nr.

geboren te op
wonende te
- burgerlijke partij -

25. nr.

geboren te op
wonende te
- burgerlijke partij -

26. nr.

geboren te op
wonende te
- burgerlijke partij -

27. nr.

geboren te op
wonende te
- burgerlijke partij -

28. nr.

geboren te op
wonende te
in eigen naam en namens de minderjarige kinderen
(°), (°) ***en***
()
- burgerlijke partij -

29. nr.

geboren te op
wonende te
in eigen naam en namens de minderjarige kinderen
(°), (°) ***en***
()
- burgerlijke partij -

30. nr.

geboren te op
wonende te
in eigen naam en namens de minderjarige kinderen
(° ***en*** (°)
- burgerlijke partij -

31. nr.

geboren te on
wonende te
in eigen naam en namens de minderjarige kinderen
(° ***en*** (°)
- burgerlijke partij -

tegen

1. nr. 955 (RRN
geboren te op
wonende te
- beklaagde -

2. nr. 956 (RRN
geboren te op
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek;

de eerste en de tweede

A.

Opzettelijk of bij gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, een inbreuk te hebben gepleegd op artikel 5.4.9.§2, al.1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door als exploitant ongeacht de verleende omgevingsvergunning niet altijd de nodige maatregelen te hebben getroffen om schade, hinder, incidenten en ongevallen die de mens of het milieu aanzienlijk beïnvloeden, te hebben voorkomen,

meer bepaald als exploitant van een pluimveebedrijf onvoldoende maatregelen te hebben genomen om geurhinder te voorkomen

te , in de periode van 11 maart 2017 (datum eerste vaststelling - OK 1 en 2) tot en met 4 juli 2018 (datum laatste vaststelling - OK 5)

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1 §1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM).

de eerste en de tweede

B.

Opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 5.4.9.§1 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door als exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit de algemene, sectorale of bijzondere milieuvorwaarden niet te hebben nageleefd,

meer bepaald als exploitant van een pluimveebedrijf

de bijzondere milieuvorwaarden, opgelegd in artikel 3, §3, punten 7 en 8 de milieuvergunning van 1 juli 2010, verleend bij besluit van de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen, namelijk:

7. De nieuwe ammoniakemissiearme leghennenstal

De leghennenstal voor 110.000 stuks wordt ammoniakemissiearm uitgevoerd volgens het volgende stalsysteem P-3.1.: “Kooi (verrijkte kooi) voor natte mest met afvoer naar een gesloten mestopslag”. De mest wordt dagelijks afgedraaid zodat die verder kan worden gedroogd in de droogtunnel. De mest kan tijdelijk worden gestockeerd, maar wordt op regelmatige basis met containers afgevoerd voor verwerking of export buiten het Vlaams gewest.

8. M.b.t. bestaande leghennenstal

De leghennenstal voor 40.000 stuks wordt ammoniakemissiearm uitgevoerd volgens het volgende stalsysteem P-3.1.: “Kooi (verrijkte kooi) voor natte mest met afvoer naar een gesloten mestopslag”. De mest wordt dagelijks afgedraaid zodat die verder kan worden gedroogd in de droogtunnel. De mest kan tijdelijk worden gestockeerd, maar wordt op regelmatige basis met containers afgevoerd voor verwerking of export buiten het Vlaams gewest.

meer bepaald: door de poort van de mestopslag open te hebben laten staan zonder dat dit noodzakelijk was in het kader van transportbewegingen

te , op 11 maart 2017 (OK 1)

Herstelvordering

Tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.6 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het herstellen van de plaats in de oorspronkelijke toestand, het staken van het strijdige gebruik of het uitvoeren van aanpassingswerken binnen een door de rechtbank te bepalen termijn, onder verbeurte van een dwangsom van € 150 per dag bij overtreding van dit verbod.

* * * *

┌ PAGE 01-00002145760-0008-0033-01-01-4 ─┐

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde, kamer O 12e, besliste bij vonnis van 14 januari 2020 op tegenspraak als volgt:

“STRAFRECHTELIJK

Heromschrijft de geïncrimineerde periode van de telastlegging A als volgt: **‘te in de periode van 28 oktober 2014 (datum eerste vaststelling - OK 1) tot en met 4 juli 2018 (datum laatste vaststelling - OK 5), met dien verstande dat de feiten tot 22 februari 2017 een inbreuk vormden op artikel 22 van het Milieuvergunningsdecreet.**

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A zoals heromschreven en B samen tot een **geldboete van 5.000 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 40.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden, de feiten gedeeltelijk voor als na 1.1.2017 gepleegd zijnde.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **4.000 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 32.000 euro, van de opgelegde geldboete, en dit gedurende een periode van drie jaar.

Veroordeelt hem tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 54,76 euro.

Veroordeelt voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A zoals heromschreven en B samen tot een **geldboete van 5.000 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 40.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden, de feiten gedeeltelijk voor als na 1.1.2017 gepleegd zijnde.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** van dit vonnis voor **4.000 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 32.000 euro, van de opgelegde geldboete, en dit gedurende een periode van drie jaar.

Veroordeelt haar tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt haar tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 54,76 euro.

Gerechtskosten

Veroordeelt en hoofdelijk tot betaling van de gerechtskosten voor het openbaar ministerie, tot op heden in het geheel begroot op 53,82 euro.

HERSTEL EXPLOITATIEVERBOD VEILIGHEIDSMATREGEL

Legt er het verbod op om na 15 maart 2020 de mestdrooginstallatie nog langer te gebruiken en beveelt dat vanaf dan de natte mest rechtstreeks wordt afgevoerd, en dit tot zolang door de beklagden niet de nodige maatregelen werden getroffen om de emissie van de mestdroger te behandelen om de geurhinder tot een aanvaardbaar niveau te brengen.

Verklaart dit verbod en bevel onmiddellijk uitvoerbaar.

Veroordeelt en elk tot het betalen aan het openbaar ministerie en aan elk der burgerlijke partijen van een **dwangsom van 100 euro per dag** dat dit verbod en bevel worden overtreden.

BURGERRECHTELIJK

Verklaart de eis van de burgerlijke partijen toelaatbaar en deels gegrond.

Veroordeelt en hoofdelijk om te betalen aan:

1. de burgerlijke partijen en het bedrag van 1.250 euro te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 28 oktober 2014, de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling.
2. de burgerlijke partijen en in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarige zoon een

vergoeding van 250 euro, te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 28 oktober 2014, de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling.

Beveelt ambtshalve bij toepassing van artikel 379, 2° lid van het Burgerlijk Wetboek dat het aan de minderjarige toegekende bedrag, zal geplaatst worden op een rekening die op naam van de minderjarige is geopend en die, behoudens het recht op wettelijk genot, onbeschikbaar zal zijn tot het tijdstip van zijn meerderjarigheid;

3. *De burgerlijke partijen en het bedrag van 1.250 euro te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 28 oktober 2014, de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling;*
4. *De burgerlijke partijen en het bedrag van 700 euro te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 28 oktober 2014, de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling;*
5. *De burgerlijke partijen en het bedrag van 700 euro te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 28 oktober 2014, de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling;*
6. *De burgerlijke partijen en in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarige kinderen en een vergoeding van 150 euro per kind, te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 28 oktober 2014, de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling.*
Beveelt ambtshalve bij toepassing van artikel 379, 2° lid van het Burgerlijk Wetboek dat het aan de minderjarige toegekende bedrag, zal geplaatst worden op een rekening die op naam van de minderjarige is geopend en die, behoudens het recht op wettelijk genot, onbeschikbaar zal zijn tot het tijdstip van zijn meerderjarigheid;
7. *De burgerlijke partijen en het bedrag van 1.250 euro te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 28 oktober 2014, de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling;*

8. De burgerlijke partijen en in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarige kinderen een vergoeding van 250 euro per kind, te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 28 oktober 2014, de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling.
Beveelt ambtshalve bij toepassing van artikel 379, 2° lid van het Burgerlijk Wetboek dat het aan de minderjarige toegekende bedrag, zal geplaatst worden op een rekening die op naam van de minderjarige is geopend en die, behoudens het recht op wettelijk genot, onbeschikbaar zal zijn tot het tijdstip van zijn meerderjarigheid;
9. De burgerlijke partijen en elk het bedrag van 1 euro te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 28 oktober 2014, de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling;
10. De burgerlijke partijen en het bedrag van 700 euro te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 28 oktober 2014, de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling;
11. De burgerlijke partijen en in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarige kind een vergoeding van 150 euro, te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 28 oktober 2014, de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling.
Beveelt ambtshalve bij toepassing van artikel 379, 2° lid van het Burgerlijk Wetboek dat het aan de minderjarige toegekende bedrag, zal geplaatst worden op een rekening die op naam van de minderjarige is geopend en die, behoudens het recht op wettelijk genot, onbeschikbaar zal zijn tot het tijdstip van zijn meerderjarigheid;
12. De burgerlijke partij het bedrag van 400 euro te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 28 oktober 2014, de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling;
13. De burgerlijke partijen en het bedrag van 1.250 euro te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 28 oktober 2014, de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling;

14. De burgerlijke partijen en het bedrag van 700 euro te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 28 oktober 2014, de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling;
15. De burgerlijke partijen en het bedrag van 700 euro te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 28 oktober 2014, de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling;
16. De burgerlijke partijen en het bedrag van 700 euro te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 28 oktober 2014, de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling;
17. De burgerlijke partijen en het bedrag van 1.250 euro te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 28 oktober 2014, de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling;
18. De burgerlijke partijen en het bedrag van 350 euro te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 28 oktober 2014, de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling;
19. De burgerlijke partijen en het bedrag van 1.250 euro te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 28 oktober 2014, de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling;
20. De burgerlijke partijen en in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarige kinderen en hun minderjarige kinderen en een vergoeding van 250 euro per kind, te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 28 oktober 2014, de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling.
Beveelt ambtshalve bij toepassing van artikel 379, 2° lid van het Burgerlijk Wetboek dat het aan de minderjarige toegekende bedrag, zal geplaatst worden op een rekening die op naam van de minderjarige is geopend en die, behoudens het recht op wettelijk genot, onbeschikbaar zal zijn tot het tijdstip van zijn meerderjarigheid;

21. De burgerlijke partijen en het bedrag van 700 euro te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 28 oktober 2014, de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling;

22. De burgerlijke partijen en hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarige kinderen en een vergoeding van 150 euro per kind, te vermeerderen met de vergoedende intresten tegen de wettelijke intrestvoet vanaf 28 oktober 2014, de gerechtelijke intrest op de hoofdsom en de vergoedende intrest vanaf heden tot de dag van volledige betaling.
Beveelt ambtshalve bij toepassing van artikel 379, 2° lid van het Burgerlijk Wetboek dat het aan de minderjarige toegekende bedrag, zal geplaatst worden op een rekening die op naam van de minderjarige is geopend en die, behoudens het recht op wettelijk genot, onbeschikbaar zal zijn tot het tijdstip van zijn meerderjarigheid;

Veroordeelt en hoofdelijk tot de kosten en begroot de rechtsplegingsvergoeding op **4.800 euro**, waarbij elke burgerlijke partij bijgestaan door meester gerechtigd is op een gelijk deel daarvan.

Houdt ambtshalve de overige burgerrechtelijke belangen aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 10 februari 2020 door de beklaagde tegen “alle beschikkingen van het vonnis, conform grievenformulier”;
- 10 februari 2020 door de beklaagde tegen “alle beschikkingen van het vonnis, conform grievenformulier”;
- 10 februari 2020 door het openbaar ministerie tegen beide beklaagden tegen “alle beschikkingen op strafgebied”.

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde, op:

- 10 februari 2020 door de raadsman van de beklaagde ;
- 10 februari 2020 door de raadsman van de beklaagde ;
- 10 februari 2020 door het openbaar ministerie.

1.4 Op de rechtszitting van 27 november 2020 (inleidingszitting) van dit hof, zelfde kamer, werden op verzoek van de raadsman van de beklaagden en na de partijen te hebben gehoord, bij toepassing van de artikelen 152,§1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vastgelegd en werd de rechtsdag bepaald op de rechtszitting van 25 maart 2021.

Op die laatste rechtszitting verklaarden (de advocaten van) alle partijen dat alle eventueel laattijdig meegedeelde en/of laattijdig neergelegde conclusies in het debat mogen worden gehouden.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 25 maart 2021 in het Nederlands:

- de beklaagde _____ in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat met kantoor te _____
- de beklaagde _____ in haar middelen van verdediging, bijgestaan door meester advocaat met kantoor te _____
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ advocaat-generaal,
- de burgerlijke partij _____ in haar middelen bijgestaan door meester advocaat met kantoor te _____
- de burgerlijke partijen _____

_____ en _____
in hun middelen vertegenwoordigd door meester _____ advocaat met kantoor te _____

- de burgerlijke partij _____ in zijn middelen in persoon,
- de burgerlijke partij _____ in haar middelen in persoon,
- de burgerlijke partij _____ in zijn middelen in persoon.

De burgerlijke partij _____ was niet aanwezig en werd niet vertegenwoordigd.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 14 januari 2020 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagde _____ ingediende “grievensformulier hoger beroep”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met

betrekking tot de procedure (waarbij hij aangeeft dat hij voor een ruimere periode werd veroordeeld dan vermeld werd in dagvaarding), de schuld aan de telastlegging A en de straf en op burgerlijk gebied met betrekking tot de toegekende schadevergoedingen en de veiligheidsmaatregel.

In het door de advocaat van de beklaagde _____ ingediende “*grievensformulier hoger beroep*”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de procedure (waarbij zij aangeeft dat ze voor een ruimere periode werd veroordeeld dan vermeld werd in dagvaarding), de schuld aan de telastlegging A en de straf en op burgerlijk gebied met betrekking tot de toegekende schadevergoedingen en de veiligheidsmaatregel.

In het door het openbaar ministerie ten aanzien van de beklaagde _____ ingediende “*grievensformulier hoger beroep*” wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf.

In het door het openbaar ministerie ten aanzien van de beklaagde _____ ingediende “*grievensformulier hoger beroep*” wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagde _____ van de beklaagde _____ en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Op de rechtszitting van 25 maart 2021 verklaarden de beklagden afstand te doen van hun grief over de opgelegde veiligheidsmaatregel. Het hof verleent hen hiervan akte.

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering alsook de gedane afstand. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

Het beroepen vonnis is bijgevolg definitief voor wat betreft de schuld van de beklagden aan de telastlegging B.

3. De eerste rechter vatte de feiten als volgt samen:

“Feiten

3. De beklagden exploiteren te _____ een pluimveehouderij met 150.000 leghennen. Het bedrijf beschikt over een milieuvergunningen geldig tot 2030.

┌ PAGE 01-00002145760-0016-0033-01-01-4 ─┐

Het bedrijf wordt reeds sinds 2014 opgevolgd door de milieu-inspectie wegens geurhinder. De milieu-inspectie ontving sinds 2013 geregeld klachten van omwonenden en gaf verschillende raadgevingen daarover aan het bedrijf.

Op 29 oktober 2014 werden de beklagden door de milieu-inspectie aangemaand. In de aanmaning staat dat op 28 oktober 2014 een erg hinderlijke geur werd waargenomen die afkomstig was van het bedrijf. De geur was tot op 700 meter van de inrichting waarneembaar. De beklagden werden aangemaand om een luchtemissie- en geurstudie te laten uitvoeren met het oog op het nemen van maatregelen.

In 2016 werden er geen klachten gemeld aan de milieu-inspectie.

Naar aanleiding van een klacht van omwonenden uit de _____ en _____ ging de milieu-inspectie op 11 maart 2017 om 16.30u ter plaatse en stelde windafwaarts van het bedrijf, in de _____ en _____ een onaangename hinderlijke geur vast die afkomstig was van de kippenhouderij. Windopwaarts was er geen geurhinder.

De milieu-inspectie stelde eveneens vast dat, in strijd met de opgelegde bijzondere voorwaarden in de milieuvergunning (punten 7 en 8), de poort van de mestopslag open stond zonder dat dit noodzakelijk was (OK 1).

De beklagden werden door de milieu-inspectie aangemaand de poort gesloten te houden.

Eveneens op 11 maart 2017, van 17.45 u tot 18.45 u, stelde de politie na klacht van _____ vast dat er een penetrante geur hing die afkomstig was van het bedrijf van de beklagden. De verbalisanten stelden eveneens vast dat de poort van de loods open stond, dat er een berg mest lag en dat er een ventilator in de richting van de poort blies. De beklagden waren aanwezig en gaven toe dat er geurhinder was. Volgens hen waren zij volledig in regel en waren de klachten het gevolg van een openbaar onderzoek over hun vraag tot uitbreiding met 9.000 kippen (OK 2).

4. Op 28 april 2017 verklaarde de eerste beklagde aan de politie:

‘Wij zijn zelf, zijnde _____ en _____ verantwoordelijk voor de navolging van de terzake geldende milieuvergunning. Wij zijn geen vennootschap noch een BVBA maar een VVZRL, 2 zelfstandigen onder één ondernemingsnummer. Het doel van ons bedrijf is het kweken van pluimvee om uiteindelijk de eieren te verkopen.

Wij zijn nog steeds in orde met onze installaties en conform de wet. De vraag is wat de overheid verstaat onder een gesloten mestopslag. We hebben de mestopslag zo gebouwd dat het volledig volgens de wet is, zijnde: - moet gesloten zijn - waterdichte vloer - droog – verluchting.

Ons systeem werd gecontroleerd door _____ (een organisatie welke milieuvergunningen klaarmaakt voor bedrijven) en werd goedgekeurd ook al was het met een open poort, (ventilatie)

De klachten kwamen ook doordat de poort open stond. De poort is nu toe. We hebben in het midden van de gebouwen een ventilatieopening gemaakt en blijktbaar is dit beter.

Het voorkomen van verdere geurhinder kan deels verminderen door het plaatsen van een stofbak, welke ook in de aangevraagde vergunning staat. Dat kost ons om en bij 40 à 50.000 euro.

Ik ben mijn inziens volledig in orde. Er moet niets geregulariseerd worden. Ik vind het trouwens jammer dat de milieu-inspectie, die beter geplaatst is dan jullie, zelf niet ter plaatse komt en zegt wat er gedaan moet worden.

Ik ben bereid de zaken te veranderen maar dan moet het wel gekoppeld worden. Ik wacht nu het besluit af van de provincie. Ik hou me trouwens aan het feit dat de poort dicht blijft.

Ik wil er nog bij vermelden dat ik het merkwaardig vind dat ik de laatste jaren slechts 3 à 4 klachten ontving en tijdens het openbaar onderzoek voor de vraag van uitbreiding, zijn er opeens 7 klachten geweest.’

5. Op 29 maart 2017 stelde de omgevingsinspectie vast dat het bedrijf, zelfs met gesloten poort, opnieuw oorzaak was van een hinderlijke geur en dit tot op een aanzienlijke afstand ervan. Op 30 maart 2017 was de hinderlijke geur waarneembaar tot in de tussen de huizen. De wind kwam vanuit de richting van het bedrijf en kon enkel van het bedrijf afkomstig zijn. Hoe dichter bij het bedrijf, hoe heviger de geurhinder was (OK 3).

De beklaagden werden op 30 maart 2017 opnieuw aangemaand om een luchtemissie- en geurstudie te laten uitvoeren met het oog op het nemen van remediërende maatregelen.

6. Op 27 en 28 juni 2017 gingen de omgevingsinspecteurs na klachten van omwonenden opnieuw ter plaatse en stelden vast dat het bedrijf, met gesloten poort, andermaal oorzaak was van een zeer hinderlijke tot matig hinderlijke geur in de (OK 4). De eerste beklagde liet weten dat er toen geen uitzonderlijke activiteiten hadden plaats gevonden op het bedrijf.

Op 18 en 28 juli 2017 werd door verschillende omgevingsinspecteurs op verschillende tijdstippen en op verschillende plaatsen zeer hinderlijke geur afkomstig van het bedrijf van de beklagden waargenomen.

Omdat de poort van de loods telkens gesloten was en er toch geurhinder was, en omdat op het grondplan van het bedrijf de puntbronnen van de geuremissies ontbraken, zijn de omgevingsinspecteurs naar het bedrijf gegaan. Zij hebben er vastgesteld dat de poort effectief dicht was maar dat er openingen werden gemaakt in de wand van de mestopslagplaats ter hoogte van het dak waardoor de dezelfde luchtstroom die anders langs de poort naar buiten ging nu langs daar naar buiten ging en voor geurhinder zorgde.

Ook in de nok van de mestdroger waren openingen gemaakt. Verder werd vastgesteld dat, in tegenstelling tot wat werd beweerd, de mest nog niet werd opgevangen in een container/oplegger. De milieu-inspectie concludeerde dat de geurhinder het gevolg is van de voortdurende emissies van het bedrijf.

Ook in september 2017 werd geurhinder vastgesteld (OK 3).

7. Tussen 27 september 2017 en 4 juli 2018 ontving de omgevingsinspectie 21 klachten over geurhinder van 9 verschillende omwonende gezinnen. In die periode werden door de omgevingsinspectie 20 controles uitgevoerd. De vastgestelde hinder varieerde naargelang de windrichting en in intensiteit (van matige tot soms zware geurhinder, OK 5, stuk 21).

De beklagden werden op 19 juli 2018 aangemaand om uiterlijk tegen 1 maart 2019 maatregelen te nemen.

Op 11 maart 2018 werd verhoord. Hij verklaarde:

'Ik neem kennis van de reden van het verhoor. Ik neem kennis dat de Vlaamse overheid vraagt naar onze intenties in de toekomst.

Ik neem tevens kennis dat we op 2 artikels van de algemene bepalingen inzake milieubeleid in overtreding zouden zijn. Het probleem gaat vooral over de geurhinder die niet kan worden tegen gehouden.

Ze opteren voor een gesloten mestopslag en ze reageren tevens over het stalsysteem.

Over het stalsysteem kan ik het volgende zeggen. We zijn vergund volgens het ammoniak emissiearme systeem P 3.1 "Kooi voor natte mest met afvoer naar een gesloten mestopslag met naschakeltechniek droogtunnel". Maar daar is er sowieso geen probleem.

Inzake de gesloten mestopslag, kan ik u meedelen dat ze zelfs vanuit Brussel mij niet kunnen vertellen welke de definitie is van een gesloten mestopslag.

Maar zoals ik het zie en zoals zij het willen, dus dat er geen ventilatie is, dan krijg je bij wijze van spreken een bom. We hebben een investering gedaan van 15.000 euro zodat de mest rechtstreeks

in een camion terechtkwam. Probleem was dat de mest niet meer droogde, nat bleef en bijgevolg nog meer reukhinder gaf, zoals gras dat lange tijd geen lucht krijgt. Ik geef u hiervan een foto mee en tevens de definitie van een mestopslag.

We hebben in feite een vergunning voor stockage van 3.000 ton. Sinds oktober ligt er maximum 50 ton. Twee à drie keer per week komen ze de mest ophalen.

Dus, mijn gevraagde uitbreiding is dus volledig afgekeurd.

Wij zijn momenteel met alle instanties bezig om in orde te komen met heel ons bedrijf, in hoeverre dat we al niet aan alle regels voldoen.

Wat we in de toekomst gaan doen, zijn we ons nog over aan het beraden. Het valt wel enorm op dat er nu al enkele maanden geen klachten meer zijn. Er zijn enkel klachten tijdens een openbaar onderzoek. Op het ogenblik dat we terug een uitbreiding zouden aanvragen, gaan de klachten beginnen komen.'

8. *Als gevolg van het plaatsbezoek van de rechtbank samen met de partijen en de omgevingsinspectie heeft deze laatste navolgende actualisatie medegedeeld (rode OK).*

'De afdeling handhaving heeft in de periode van 04/07/2018 tot en met 24/09/2019 43 klachten en 4 meldingen ontvangen aangaande geurhinder. De omwonenden klagen nog steeds over een regelmatig terugkerende geurhinder. Afhankelijk van de windrichting ondervinden andere omwonenden de hinder.

In het kader van deze klachten werden 11 controles ter plaatse uitgevoerd, waarbij in 7 gevallen een lichte tot hinderlijke geur werd waargenomen. Van deze 11 controles waren er 7 ambtshalve (t.t.z. niet onmiddellijk reagerend op een klacht) en in 4 gevallen werd een licht hinderlijke geur waargenomen. Bij 3 op de 4 controlebezoeken uitgevoerd in functie van een klacht werd licht hinderlijke tot hinderlijke geur waargenomen ter hoogte van de woningen van klagers.

Ik stel vast, op basis van voorgaande, dat er niets veranderd is ten opzichte van de toestand die werd vastgesteld en genoteerd in de voorgaande processen-verbaal, tenzij dat de toegangspoort voortdurend dicht blijft en de gedroogde mest wordt opgeslagen in (niet met een dekzeil afgedekte) containers, waarbij de hierin opgeslagen, gedroogde mest regelmatig wordt afgevoerd.

De afdeling handhaving heeft, op 20/06/2019, een sensorisch omgevingsonderzoek, uitgevoerd door de deskundige , ontvangen.

Deze studie situeert de oorzaak van de geuremissies en de impact ervan op de omgeving.

De oorzaak en/of bron van de hinderlijke geuremissies wordt in de studie van duidelijk bij de mestdroger gelegd. De toezichthouders van de afdeling handhaving waren op basis van hun controles ook al tot deze conclusie gekomen.

De waarnemingen in de omgeving van het bedrijf door de mensen van stemmen overeen met de waarnemingen, die werden gedaan door de verschillende toezichthouders van de afdeling handhaving.

Uit de samenvattende conclusies van het sensorische omgevingsonderzoek blijkt dat er sprake is van negatieve effecten ter hoogte van een klein deel van het woon(uitbreidings)gebied ten ZO van het bedrijf en een beperkt negatief effect ter hoogte van grotere delen van het woon(uitbreidings)gebied ten O en ten Z van het bedrijf en delen van het woongebied met landelijk karakter ten N, alsook bij verspreide bewoning in het omliggende agrarische gebied.

In het besluit is geen oplijsting van remediërende maatregelen opgenomen. Er is enkel gesteld dat indien de huidige situatie verder uitgebaat wordt, maatregelen op langere termijn noodzakelijk zijn (d.i. in functie van voortschrijdend BBT) en indien er (nieuwe) technieken op termijn als, haalbaar geacht worden binnen de sector, het bedrijf hiervoor de nodige aandacht dient te

hebben en te onderzoeken of deze technieken al dan niet toepasbaar zijn (en indien mogelijk implementeren).

In de aanmaning van de afdeling handhaving van 30/03/2017 werd gevraagd een oplistings te maken van remediërende maatregelen. In de voorgelegde sensorische omgevingsonderzoek is geen oplistings van remediërende maatregelen opgenomen. Bij latere aanmaningen van de afdeling handhaving werd de aanmaning gespecificeerd en uitgebreid tot het effectief nemen van milderende maatregelen (indien de eerder door het bedrijf voorgestelde maatregelen - opslag van gedroogde mest in containers en een stofbak ontoereikend waren), gezien de aanhoudende klachten.

Tot op heden werden geen bijkomende remediërende maatregelen genomen.

Bijkomende informatie

De afdeling handhaving stelt dat de geurhinder waarschijnlijk aanzienlijk zal zijn gereduceerd indien de mestdroger niet wordt gebruikt en de natte mest rechtstreeks wordt afgevoerd (ammoniakemissiearm stalsysteem P3.1 - kooi voor natte mest met afvoer naar een gesloten mestopslag, conform het Ministerieel besluit van 19 maart 2004), waarbij wel de toestemming dient te worden verkregen van de vergunningverlener om de bijzondere milieuvoorwaarde m.b.t. de mestdrooginstallatie te schrappen. De natte mest kan worden afgevoerd in Vlaanderen. Uit informatie van de (zie bijlage) blijkt dat dergelijk afvoer mogelijk is.

Er bestaan nageschakelde technieken om de emissie van een mestdroger te behandelen. Het bedrijf heeft tot op heden geen voorstellen aangaande geformuleerd. Om dergelijke technieken op een efficiënte en haalbare wijze toe te passen zullen evenwel gelijktijdig aanpassingswerken, wat de ventilatiestromen en - debieten betreft, dienen te gebeuren.

Tot op heden heeft het bedrijf de mogelijke remediërende maatregelen noch opgelijst en overgemaakt aan de afdeling handhaving, noch gerealiseerd.'

De omgevingsinspectie controleerde bij de ook de bewering van de beklagden dat er geen afnemers zijn voor de natte mest. De bezorgde een overzicht waaruit blijkt dat vele pluimveehouderijen natte mest via verschillende mestverwerkers afvoeren.

De gemeentelijk omgevingsambtenaar bevestigde dat zij meerdere klachten van omwonenden ontvingen en dat die door de omgevingsinspectie werden behandeld."

4. De eerste rechter verklaarde de beklagden schuldig aan de telastlegging B op grond van de volgende motieven:

"Telastlegging B

12. Onder deze tenlastelegging worden de beklagden vervolgd om de poort van de mestopslag open te hebben laten staan zonder dat dit noodzakelijk was in het kader van transportbewegingen en dit in strijd met de bijzondere milieuvoorwaarden, opgelegd in artikel 3, §3, punten 7 en 8 de milieuvergunning van 1 juli 2010.

Deze voorwaarden bepalen:

7. De nieuwe ammoniakemissiearme leghennenstal

De leghennenstal voor 110.000 stuks wordt ammoniakemissiearm uitgevoerd volgens het volgende stalsysteem P-3.1.: "Kooi (verrijkte kooi) voor natte mest met afvoer naar een gesloten mestopslag". De mest wordt dagelijks afgedraaid zodat die verder kan worden gedroogd in de

droogtunnel. De mest kan tijdelijk worden gestockeerd, maar wordt op regelmatige basis met containers afgevoerd voor verwerking of export buiten het Vlaams gewest.

8. M.b.t. bestaande leghennenstal

De leghennenstal voor 40.000 stuks wordt ammoniakemissiearm uitgevoerd volgens het volgende stalsysteem P-3.1.: “Kooi (verrijkte kooi) voor natte mest met afvoer naar een gesloten mestopslag”. De mest wordt dagelijks afgedraaid zodat die verder kan worden gedroogd in de droogtunnel. De mest kan tijdelijk worden gestockeerd, maar wordt op regelmatige basis met containers afgevoerd voor verwerking of export buiten het Vlaams gewest.

De beklagden betwisten de telastlegging en houden voor, met verwijzing naar de definitie van het begrip ‘gesloten mestopslag’ in het M.B. van 28 mei 2018 dat volgens hen ventilatie toelaat. Niet enkel was dit M.B. nog niet bestaande op 11 maart 2017, datum van de te last gelegde inbreuk, het zijn de voorwaarden zoals omschreven in de vergunning zelf die moeten worden nageleefd. Deze specifieke voorwaarden zijn zonder enige twijfel bedoeld om geurhinder te voorkomen. Het is ook in die zin dat ze door de omgevingsinspectie werden toegepast wanneer zij aan de beklagden herhaalde aanmaningen gaven om de poort van de mestopslag gesloten te houden tenzij noodzakelijk voor transport. Op het ogenblik van de vaststellingen was dat niet het geval.

Op 11 maart 2017 stond de poort van de loods open terwijl er een berg mest lag en een ventilator in de richting van de poort blies waardoor een penetrante geur werd vastgesteld bij de klagers. Dat vormt een flagrante inbreuk op de vergunningsvoorwaarden.

De telastlegging B is eveneens bewezen.”

5.1 De eerste rechter paste de geïncrimineerde periode van de telastlegging A aan als volgt:

“te in de periode van 28 oktober 2014 (datum eerste vaststelling - OK 1) tot en met 4 juli 2018 (datum laatste vaststelling - OK 5), met dien verstande dat de feiten tot 22 februari 2017 een inbreuk vormden op artikel 22 van het Milieuvergunningsdecreet. Bij Besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, in werking getreden op 23 februari 2017, werd het Milieuvergunningsdecreet opgeheven en vervangen door Titel V van het DABM. VLAREM I werd eveneens opgeheven. Artikel 22, lid 1 Milieuvergunningsdecreet jo. artikel 43, § 1 VLAREM I werd vervangen door artikel 5.4.9, § 1 DABM.”

De beklagden werden in de inleidende dagvaarding vervolgd voor de periode

“van 11 maart 2017 (datum eerste vaststelling – OK 1 en 2) tot en met 4 juli 2018 (datum laatste vaststelling – OK 5)”.

De datum (of de periode) van de vervolgte feiten wordt in beginsel door de vervolgende partij aangegeven in de akte van aanhangigmaking. Die aanduiding heeft slechts de waarde van een voorlopige aanwijzing. De vonnisrechter moet dan op grond van de feitelijke gegevens van het dossier nagaan of die datum correct is en desgevallend de datum van de vervolgte feiten aanpassen en dit met respect voor het recht van verdediging van de partijen en zonder zich te mogen inlaten met niet vervolgte feiten. Het is wel de akte zelf die

bepaalt wat er aanhangig wordt gemaakt, en niet het strafdossier. Dit laatste kan alleen dienen om de inhoud van de aanhangig makende akte te interpreteren.

Het is het prerogatief van de vervolgende partij om in de inleidende akte af te bakenen waarvoor zij vervolging instelt.

In casu heeft het openbaar ministerie duidelijk de periode afgebakend waarvoor zij vervolging instelde. De burgerlijke partijen gingen niet over tot rechtstreekse dagvaarding met oog op uitbreiding van deze periode.

De op andere data dan deze die vervat zitten in de periode van de inleidende akte beweerde feiten van geurhinder zijn aparte onderscheiden feiten.

Bijgevolg is het hof enkel gevat om te oordelen over de periode die vermeld werd in de inleidende dagvaarding, zijnde “*van 11 maart 2017 (datum eerste vaststelling – OK 1 en 2) tot en met 4 juli 2018 (datum laatste vaststelling – OK 5)*”, en breidde de eerste rechter ten onrechte zijn saisine uit.

5.2 De telastlegging A heeft betrekking op de niet-naleving van de milieuzorgplicht, in het bijzonder door onvoldoende maatregelen te hebben genomen om geurhinder te voorkomen.

De beklaagden betwisten de telastlegging A.

Het opleggen van een algemene zorgvuldigheidsplicht, zoals tot 23 februari 2017 vervat was in artikel 22 Milieuvergunningsdecreet en thans in artikel 5.4.9., § 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, draagt bij tot de verwezenlijking van het recht op de bescherming van een gezond leefmilieu, dat door artikel 23 Grondwet wordt gewaarborgd. Dit neemt niet weg dat, indien de niet-naleving van die verplichting strafrechtelijk wordt gesanctioneerd, ze moet voldoen aan de eisen van het wettigheidsbeginsel in strafzaken. Het Grondwettelijk Hof heeft in antwoord op een prejudiciële vraag hierover al uitdrukkelijk gesteld dat artikel 22 Milieuvergunningsdecreet geen afbreuk doet aan het wettigheidsbeginsel in strafzaken (Grondwettelijk Hof nr. 36/2008, 4 maart 2008, overwegingen B.2.1, B.3 tot en met B.11.2).

Artikel 4.1.2.1, § 1 en artikel 4.1.3.2 Vlarem I concretiseren deze algemene zorgvuldigheidsplicht in algemene milieuvorwaarden, geldend voor elke inrichting. Deze verplichtingen gelden ongeacht de verleende (milieu)vergunning en zijn een specificatie van het algemeen voorzorgs- en beheersbeginsel inzake milieu.

Niet elke schade of hinder kan de strafrechtelijke aansprakelijkheid van de overtreders in het gedrang brengen. Een algemene zorgvuldigheidsplicht is opgelegd bij de uitbating met het oog op, wat de omgeving betreft, het vermijden van abnormale hinder, dit is hinder die niet

valt binnen de grenzen van wat een redelijk mens in dezelfde omstandigheden dient te aanvaarden als normale hinder ten gevolge van de ligging ten opzichte van de inrichting die aan de oorsprong van die hinder ligt.

In de context van het vergunningensysteem, met niet ingedeelde inrichtingen en als hinderlijk beschouwde inrichtingen ingedeeld in klassen naar gelang de graad waarin zij geacht worden belastend te zijn voor de mens en het leefmilieu, door de decreetgever tot stand gebracht, moet immers worden aanvaard dat het hierbij niet kan gaan om elke hinder, hoe gering eventueel ook. Tussen eigendommen in een bepaalde omgeving bestaat een soort evenwicht waarbij elke eigenaar of gebruiker van een eigendom een zekere hinder moet dulden die nu eenmaal eigen is aan het samenleven in een geïndustrialiseerde samenleving.

Zoals al gesteld, is de opgelegde zorgvuldigheidsplicht niet beperkt tot het strikt naleven van de wettelijke en administratieve voorschriften, doch is zij algemeen en omvat aldus elke maatregel van voorzichtigheid of voorzorg.

Degenen tot wie de bepaling is gericht, moeten maatregelen nemen zoals het een normaal zorgvuldige en vooruitziende persoon die zich in dezelfde omstandigheden bevindt, betaamt. Of de betrokkenen aan de algemene zorgvuldigheidsplicht zijn te kort geschoten, hangt af van hun persoonlijke omstandigheden en moet *in concreto* worden beoordeeld, in voorkomend geval met behulp van adviezen van deskundigen, en rekening houdend met de best beschikbare technieken.

Bij de vaststelling dat niet de best beschikbare technieken werden toegepast en dat niet de nodige maatregelen werden genomen om hinder onder meer door geur te vermijden, moet de rechter niet aangeven wat de best beschikbare techniek dan wel was en welke nodige maatregelen dan wel hadden kunnen genomen worden. Het volstaat dat de rechter vaststelt dat bij de exploitatie niet de best beschikbare technieken werden toegepast ter bescherming van mens en milieu en dat niet de nodige maatregelen werden genomen om de buurt niet te hinderen door, onder meer, abnormale hinder van geur en geluid.

De beoordeling van de nodige maatregelen gebeurt niet aan de hand van de criteria voor een inspannings- of resultaatsverbintenis.

De vaststelling van niet-naleving van de milieuzorgplicht moet niet noodzakelijke steunen op (rechtsgeldige) metingen. De vaststelling dat de milieuzorgplicht niet is nageleefd kan steunen op alle mogelijke vaststellingen, zoals vaststellingen van bevoegde opsporingsambtenaren. Wat betreft de hinder door geluid moet dus niet aangetoond zijn dat de geluidsnormen overschreden zijn. Het criterium is de (ab)normaliteit van een bepaalde hinder.

De eerste rechter wees terecht op het volgende:

PAGE 01-00002145760-0023-0033-01-01-4

“De vaststellingen op 11 maart 2017 van een penetrante geur die afkomstig was van het bedrijf, waar de poort van de loods open stond terwijl er een berg mest lag en een ventilator in de richting van de poort blies, spreken boekdelen. De beklagden waren toen aanwezig en gaven ook toe dat er geurhinder was.

Op 29 maart 2017 stelde de omgevingsinspectie een hinderlijke geur vast tot op een aanzienlijke afstand. Op 30 maart 2017 was de hinderlijke geur waarneembaar tot 700 meter verder, in de Vaddenhoek tussen de huizen. De beklagden werden opnieuw aangemaand om een luchtemissie- en geurstudie te laten uitvoeren met het oog op het nemen van remediërende maatregelen. Op 27 en 28 juni 2017 stelden omgevingsinspecteurs een zeer hinderlijke tot matig hinderlijke geur in de Beekstraat. Op 18 en 28 juli 2017 werd door verschillende omgevingsinspecteurs op verschillende tijdstippen en op verschillende plaatsen zeer hinderlijke geur afkomstig van het bedrijf van de beklagden waargenomen. Vervolgens hebben de omgevingsinspecteurs vastgesteld dat de poort effectief dicht was maar dat er openingen werden gemaakt in de wand van de mestopslagplaats ter hoogte van het dak waardoor de dezelfde luchtstroom die anders langs de poort naar buiten ging nu langs daar naar buiten ging en voor geurhinder zorgde. Ook in de nok van de mestdroger waren openingen gemaakt. Verder werd vastgesteld dat, in tegenstelling tot wat werd beweerd, de mest nog niet werd opgevangen in een container/oplegger. De milieu-inspectie concludeerde dat de geurhinder het gevolg is van de voortdurende emissies van het bedrijf.

Tussen 27 september 2017 en met 4 juli 2018 ontving de omgevingsinspectie 21 klachten over geurhinder van 9 verschillende omwonende gezinnen. In die periode werden door de omgevingsinspectie 20 controles uitgevoerd. De vastgestelde hinder varieerde van matige tot soms zware geurhinder.

De vele klachten van omwonenden, en de vaststellingen en aanmaningen door de milieu-inspectie ten spijt bleef de exploitatie voor overmatige geurhinder zorgen.

De geurwaarnemingen zoals beschreven door de omgevingsinspectie gaven geen constant onhoudbare situatie weer. Dit is ook niet vereist om van een abnormale hinder te kunnen spreken. Naar het oordeel van de rechtbank valt de geurhinder wel degelijk als abnormale hinder te omschrijven gelet op de kenmerkende, indringende geur eigen aan kippen en kippenmest, en gelet op het aanhoudende karakter van de geurproblematiek gedurende meerdere jaren.

Bovendien zijn de vaststellingen van de omgevingsinspectie momentopnamen. De klachten van de buurt over hinder op andere momenten zijn eveneens geloofwaardig.

Dat de geurhinder vaak plaatselijk is doet evenmin af aan het abnormaal karakter van de hinder. Uit de vaststellingen komt duidelijk naar voor dat de hinder afhankelijk is van de windrichting en dat de geurintensiteit plaatselijk kon verschillen. Het is niet omdat sterke geurhinder niet constant of overal in de buurt werd waargenomen dat de significante hinder die wel werd vastgesteld gedurende jaren getolereerd moest worden.

De beklagden hebben tot heden nog steeds geen enkele maatregel genomen om deze abnormale geurhinder te voorkomen. Zij vergenoegen er zich mee te stellen dat zij de vergunning naleven.

Het economisch aspect primeert duidelijk boven de milieuzorgplicht, en dit ondanks de vele klachten en aanmaningen.

Op geen enkel ogenblik werd er voorgesteld om gelet op de abnormale hinder die werd veroorzaakt, de productie, zelfs gedeeltelijk te beperken of stil te leggen in afwachting van noodzakelijke saneringsmaatregelen. Naar aanleiding van het plaatsbezoek is gebleken dat de beklagden een afvoer van de natte mest economisch niet interessant vinden en dat ze een luchtbehandelingsinstallatie te duur vinden.

Het algemeen voorkomingsprincipe werd onvoldoende nageleefd, aangezien er nog steeds wordt geëxploiteerd zonder dat een luchtbehandelingsinstallatie is geïnstalleerd. De geurhinder is voornamelijk afkomstig van de mestdrooginstallatie waarbij de lucht vrij en onbehandeld geëmitteerd wordt langs de openingen die in het dak gemaakt werden. De exploitatie had niet mogen opstarten zonder dat de best beschikbare technieken waren toegepast ter bescherming van mens en leefmilieu, en zonder dat alle nodige maatregelen waren getroffen om de buurt niet te hinderen door geur.

Dat het bedrijf gelegen is in agrarisch gebied, en sommige woningen ook, en andere in landelijke woongebied, stelt de beklagden niet vrij van het voorkomingsprincipe.”

Het hof treedt deze pertinente motieven bij en maakt ze tot de zijne, met dien verstande dat uit de behandeling van de zitting voor het hof, in het bijzonder de verklaringen van de burgerlijke partijen, is gebleken dat sedert de door de eerste rechter opgelegde veiligheidsmaatregel de geurhinder thans veel minder frequent en minder ernstig is. Dit laatste neemt evenwel de strafbaarheid van de feiten in de te last gelegde periode niet weg.

Dat het bedrijf gelegen is in agrarisch gebied en bijgevolg de tolerantiedrempel voor hinder van een agrarische activiteit hoger ligt, doet aan de voormelde vaststellingen niets af, noch maakt dit dat deze vastgestelde hinder niet abnormaal zou zijn. De planologische locatie van de feiten sluit de toepassing van de zorgplicht immers niet uit.

Uit de omschrijving van de geurhinder door de verbalisanten en de frequentie van de vaststellingen als gevolg van de aard van de activiteit, zijnde een pluimveebedrijf met 150.000 kippen, met de daaraan gekoppelde ammoniakgeuren afkomstig van de mest, blijkt duidelijk dat de veroorzaakte geurhinder wel degelijk abnormaal was, zijnde een hinder die niet valt binnen de grenzen van wat een redelijk mens in dezelfde omstandigheden dient te aanvaarden als normale hinder ten gevolge van de ligging ten opzichte van de inrichting die aan de oorsprong van die hinder ligt.

Bovendien hebben de beklagden permanente openingen gemaakt in de nok van de mestdroger hetgeen ingaat tegen het principe van een gesloten emissiearm stalsysteem en waardoor de ammoniakgeuren zich vrij konden verspreiden.

De beklagden hebben onvoldoende maatregelen genomen. Door het maken van openingen in de nok van de stal ondergroeven zij zelf de goede werking van het ammoniak-emissiearm stalsysteem. De bedoeling is immers net dat het om een gesloten systeem ging. Bovendien blijkt uit de telastlegging B, waarvan de schuld van de beklagden definitief vast staat, dat op 11 maart 2017 de poort van de mestopslag open stond, hetgeen eveneens geen conforme exploitatie is.

Waar de beklagden een aantal maatregelen genomen hebben, bleek snel en duidelijk dat deze niet afdoende waren. Zij werden meermaals door de toezichthoudende overheid aangemaand om bijkomende maatregelen te nemen hetgeen ze evenwel nalieten. Een geurstudie werd pas in 2019 uitgevoerd, niettegenstaande dit al in 2014 door de omgevingsinspectie werd gevraagd. Pas na de door de eerste rechter opgelegde

veiligheidsmaatregel werd de geurhinder beperkt. Niets belette de beklaagden evenwel om deze maatregelen vroeger te nemen. De stelling van de beklaagden dat zij volgens de best beschikbare technieken exploiteerden is derhalve niet correct en bovendien zou dit op zich hun verantwoordelijkheid aan de te last gelegde feiten niet uitsluiten, omdat ook bij het gebruik van de BBT een *abnormale* hinder hoe dan ook moet vermeden worden.

Ook de door de beklaagden aangestelde externe deskundigen sluiten hun verantwoordelijkheid niet uit.

Dat zij momenteel opnieuw een geurstudie laten uitvoeren, doet aan het voormelde of aan de abnormale hinder in de te last gelegde periode niets af.

De beklaagden hebben elk de hun te last gelegde feiten wetens en willens gepleegd, dit is bewust en zonder dat een rechtvaardigings- of verschoningsgrond enigszins aannemelijk werd gemaakt.

De telastlegging A, zoals voorzien in de inleidende akte, is ook voor het hof bewezen.

6. De beklaagden pleegden de bewezen feiten elk met een zelfde misdadig opzet zodat het hof toepassing maakt van artikel 65, eerste lid, Strafwetboek en voor deze feiten samen een straf oplegt, met name de zwaarste.

7. De beklaagden namen het bij de bedrijfsvoering in de te last gelegde periode niet nauw met de opgelegde milieuvorwaarden en hadden onvoldoende oog voor de milieuzorgplicht. De leefbaarheid van de omgeving werd hierdoor onder druk gezet.

Anderzijds verklaren zij zich akkoord met de door de eerste rechter opgelegde veiligheidsmaatregel waardoor de geuroverlast thans beperkt is. Zij hebben bijgevolg de kwestieuze mestdrooginstallatie buiten werking gesteld en voeren de natte mest rechtstreeks af.

is thans en liep een veroordeling op wegens een verkeersinbreuk.
is 50 jaar en heeft een blanco strafregister.

In het licht van deze overwegingen is het hof van oordeel dat een geldboete van 5.000 euro te verhogen met deciem, een gepaste straf is voor de beklaagden, gezien deze absoluut noodzakelijk is om de beklaagden de ernst van de door hen gepleegde misdrijven te doen beseffen en om hen te weerhouden van recidive.

Tevens verleent het hof, net als de eerste rechter, uitstel van tenuitvoerlegging van deze geldboeten voor een bedrag van 4.000 euro, te verhogen met deciem, gelet op de intussen geleverde inspanningen en het gunstig strafregister van de beklaagden. Door een groot gedeelte van de geldboete met de gunst van het uitstel toe te kennen, wordt enerzijds rekening gehouden met de vooruitgang die geboekt werd en wordt anderzijds aan de

beklaagden het signaal gegeven om de hinder ook in de toekomst beperkt te houden gezien zij weten dat dit uitstel kan herroepen worden.

De beklaagden voldoen aan de wettelijke voorwaarden voor een straf met gewoon uitstel, aangezien zij nog niet waren veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis Strafwetboek, terwijl de in dit arrest opgelegde straf geen gevangenisstraf van meer dan vijf jaar bedraagt.

Een proeftermijn van 3 jaar volstaat.

De bewezen verklaarde feiten werden gepleegd na 31 december 2016 zodat de uitgesproken geldboeten worden verhoogd met 70 deciem.

De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraffen zijn nodig om de beklaagden er toe aan te zetten de geldboete te betalen.

7. De beklaagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten, gevallen in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie zoals hierna bepaald.

Het hof veroordeelt beklaagden als veroordeelden tot een correctionele hoofdstraf elk tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciem tot telkens 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Sinds 3 september 2020 luidt artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken "*In criminele en correctionele zaken die kosten van brief- en pakketport hebben veroorzaakt, wordt door de rechter aan de Staat als correspondentiekosten een som toegeschat, die niet meer mag bedragen dan 10 procent van de gezamenlijke kosten. Voor elke criminele, correctionele en politiezaak wordt door de rechter bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding van 50 euro opgelegd*" en dit ingevolge artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (B.S. 3 september 2020). Het actueel bedrag van de vermelde vaste vergoeding is nu 50,45 euro, dit ingevolge de omzendbrief 131/8 van januari 2021, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 29 januari 2021 over de indexerings van de tarieven van de gerechtskosten in strafzaken en de gelijkgestelde kosten (blz. 6877 e.v.). Het indexeren van de bedragen die worden betaald voor de diverse soorten gerechtskosten, steunt op art. 9 van de wet van 23 maart 2019, die de nieuwe basiswet over de gerechtskosten in strafzaken is, uitgewerkt in de artikelen 28 tot 30 van het KB van 15 december 2019, dat de wet uitvoert.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagden ook tot het betalen van een bijdrage van elk 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand.

8.1 De burgerlijke partijen _____ en _____ (in eigen naam en namens hun minderjarige zoon _____, _____ en _____ (in eigen naam en namens hun minderjarige kinderen _____ en _____ (in eigen naam en namens hun minderjarige kinderen _____), _____ en _____ (in eigen naam en namens hun minderjarige dochter _____), _____ en _____ en _____ en _____ en _____ en _____

tekenden incidenteel beroep aan met betrekking tot de toegekende schadevergoedingen zoals bepaald in hun syntheseconclusie.

Deze incidentele beroepen zijn ontvankelijk.

De burgerlijke partijen _____ en _____ vroegen de bevestiging van het beroepen vonnis.

8.2 Ook de burgerlijke partijen _____ en _____ in eigen naam en in hun hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordiger van hun minderjarige kinderen _____ en _____ vorderden een verhoging van de toegekende vergoedingen.

Hun incidenteel beroep is ontvankelijk.

8.3 De burgerlijke partijen _____ en _____ (in eigen naam en namens hun minderjarige kinderen _____ en _____ hernamen in conclusies hun vordering die zij voor de eerste rechter stelden hetgeen een incidenteel beroep inhoudt.

Dit incidenteel beroep is ontvankelijk.

8.4 Alle burgerlijke partijen hebben ingevolge de blootstelling aan de geurhinder een morele schade geleden.

Deze schade werd door de eerste rechter bij gebreke aan objectieve gegevens die een precieze berekening van de schade toelaten, correct naar billijkheid begroot. Het hof verwijst terzake naar de motieven van het beroepen vonnis, onder de randnummers 24 tot

en met 42. Het hof acht deze door de eerste rechter toegekende bedragen een billijke vergoeding voor de feiten in de thans weerhouden incriminatieperiode, rekening houdende met de ernst van de geurhinder, de locatie van de woningen van de burgerlijke partijen, en de periode sedert wanneer ze er woonachtig zijn.

Dat de woningen van een aantal burgerlijke partijen in agrarisch gebied liggen en de burgerlijke partijen dus een hogere tolerantie aan de dag dienden te leggen, doet hieraan niets af, gezien de schade het gevolg is van de voormelde telastleggingen die zich in agrarisch gebied hebben voorgedaan.

Ook de toegekende vergoedingen wegens administratieve kosten en achternaageloop werd door de eerste rechter correct begroot. Het hof bevestigt deze beslissing.

In dit bedrag is het verloop van de tijd sedert het ontstaan van die schade en het gevolg daarvan op het schadebedrag al uitgedrukt, zodat er op dit bedrag slechts interesten verschuldigd zijn vanaf de dag van dit arrest en er geen vergoedende interesten op verschuldigd zijn vanaf een datum die de dag van het arrest voorafgaat.

8.5 Waar de beklagden afstand deden van hun grief met betrekking tot het opgelegde exploitatieverbod van de mestdrooginstallatie en de verplichte rechtstreekse natte mest, vorderen de burgerlijke partijen en in conclusie en bij incidenteel beroep de herstelmaatregel uit te breiden in die zin dat zou bepaald worden dat de natte mest “dagelijks” zou worden afgevoerd onder verbeurte van een dwangsom van 1.000 euro.

Dit incidenteel beroep is ontvankelijk.

De eerste rechter oordeelde terecht het volgende:

“Gelet op de aanhoudende inbreuken en hinder bestaat er gevaar voor de omwonenden en is het noodzakelijk dat het gebruik van de mestdrooginstallatie wordt stopgezet en dat de natte mest rechtstreeks wordt afgevoerd, en dit tot zolang door de beklagden niet de nodige maatregelen werden getroffen om de emissie van de mestdroger te behandelen om de geurhinder tot een aanvaardbaar niveau te brengen.”

Tevens koppelde hij dit aan een dwangsom. De hoogte van deze dwangsom werd door de eerste rechter correct bepaald op 100 euro per dag vertraging.

De beklagden zijn akkoord met de door de eerste rechter opgelegde maatregel. Dit blijkt ook uit de afstand van hun grief daaromtrent.

Het hof acht het niet noodzakelijk om daarbij expliciet te bepalen dat de natte mest “dagelijks” moet afgevoerd worden. De noodzakelijke afvoer is immers onder meer afhankelijk van de hoeveelheid kippen die op dat moment in de stallen aanwezig zijn en is

hoe dan ook gekoppeld aan de voorwaarde om geen geurhinder te veroorzaken. Het is aan de beklagden derhalve om te zorgen dat er geen geurhinder optreedt en de rechtstreekse afvoer daaraan te koppelen.

Het hof bevestigt de door de eerste rechter opgelegde maatregel.

8.6 Krachtens artikel 162*bis*, samen gelezen met artikel 211 Wetboek van Strafvordering, veroordeelt het hof de beklagde tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bepaald in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek. Deze rechtsplegingsvergoeding is verschuldigd per aanleg en de begroting ervan heeft het bedrag van de vordering als maatstaf en wordt bepaald door artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek.

De burgerlijke partijen _____ en _____ (in eigen naam en namens hun minderjarige zoon _____, _____ en _____ en _____ en _____ (in eigen naam en namens hun minderjarige kinderen _____ en _____, _____ en _____ (in eigen naam en namens hun minderjarige kinderen _____ en _____ (in eigen naam en namens hun minderjarige dochter _____, _____ en _____ en _____ en _____ en _____ en _____ en _____ werden vertegenwoordigd/bijgestaan door een raadsman zodat zij gerechtigd zijn op een rechtsplegingsvergoeding.

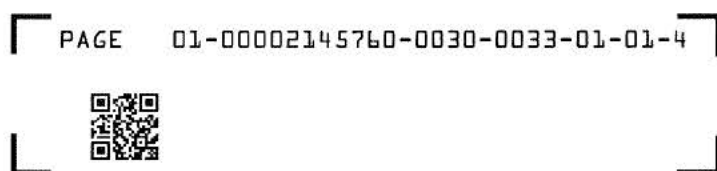
Krachtens het artikel 1022, vijfde lid, Gerechtelijk Wetboek, bedraagt, wanneer meerdere partijen de rechtsplegingsvergoeding ten laste van dezelfde in het ongelijk gestelde partij genieten, het bedrag ervan maximum het dubbel van de maximale rechtsplegingsvergoeding waarop de begunstigde die gerechtigd is om de hoogste vergoeding te eisen, aanspraak kan maken. Ze wordt door de rechter tussen de partijen verdeeld.

De beklagden zijn dan ook maximaal gehouden tot een rechtsplegingsvergoeding van 4.800 euro per aanleg. De eerste rechter verdeelde deze terecht in gelijke delen over de verscheidene burgerlijke partijen, gezien ze allen door dezelfde raadsman werden bijgestaan.

In graad van beroep kent het hof eenzelfde bedrag toe.

9. De eerste rechter hield terecht de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan (artikel 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering).

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:
- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Perken van het hoger beroep:

Het hof stelt vast dat gelet op de verklaringen van hoger beroep en vervolgens de grievenformulieren alsook de gedane afstand het vonnis van 14 januari 2020 definitief is voor wat betreft de schuld van de beklaagden aan de telastlegging B.

Beslissing van het hof:

Het hof,

rechtsprekend bij verstek voor de burgerlijke partij en op tegenspraak
voor de overige partijen,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

op strafgebied:

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt**:

veroordeelt de beklaagde voor de bewezen telastleggingen A en B samen tot een geldboete van 5.000 euro, verhoogd met 70 deciem tot 40.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden en verleent de beklaagde gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf voor 4.000 euro, verhoogd met 70 deciem tot 32.000 euro, voor een periode van drie jaar;

veroordeelt de beklaagde voor de bewezen telastleggingen A en B samen tot een geldboete van 5.000 euro, verhoogd met 70 deciem tot 40.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden en verleent de beklaagde gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf voor 4.000 euro, verhoogd met 70 deciem tot 32.000 euro, voor een periode van drie jaar;

veroordeelt de beklaagden en elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op telkens 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagden en elk tot betaling van een bedrag van 50,45 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagden en elk tot betaling van een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagden en hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 53,82 euro in eerste aanleg en 736,11 euro in beroep;

op burgerlijk gebied:

bevestigt het beroepen vonnis in al zijn bestreden beslissingen met die wijzing dat er geen vergoedende interesten verschuldigd zijn op de toegekende bedragen vanaf een datum die de dag van het arrest voorafgaat;

veroordeelt de beklaagden en hoofdelijk tot betaling aan de burgerlijke partijen en en en en en en en en en en en en en en van een rechtsplegingsvergoeding in graad van beroep begroot op 4.800 euro en zegt voor recht dat dit bedrag in gelijke delen over deze burgerlijke partijen verdeeld wordt.

Kosten eerste aanleg: **€ 53,82**

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 96,00
Afschriften akten HB:	€ 9,00
Opstelrecht HB bekl.:	€ 70,00
Dagv. beklaagden:	€ 27,70
Dagv. BP'n:	€ 466,49

€ 669,19

+ 10 %: € 66,92

Totaal: € 736,11

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer,
samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer
en _____ en in openbare rechtszitting van **21 mei 2021**
uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van
advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____

